

SEE MORE JESUS • WANTTOSEEMORE.COM

کتاب مقدس درباره رحمت چه می‌گوید؟ — بخش ۰۲ آیات کتاب مقدس شاه جیمز (KJV) با شماره‌های اشتراوس

بخش ۰۲ یک مطالعه جدید مبتنی بر آموزه اساسی کتاب مقدس

رحمت — آموزه بنیادین کتاب مقدس

سخن آغازین

گوش کن. هر خدایی که انسان‌ها ساخته‌اند باید چاپلوسی شود، هزینه‌اش پرداخت گردد و خشنودش سازند. اما هنگامی که خدای زنده بر کوه ایستاد و نام خود را به ما گفت، با رعد آغاز نکرد. با تهدید آغاز نکرد. او خود را پیش از هر چیز، رحیم نامید. سپس چیزی گفت که باور آن دشوار است: رحمت تنها کاری نیست که او انجام می‌دهد. چیزی است که او در آن شادی می‌کند. شادی اوست — همچون شادی پدری که فرزندش به سوی خانه می‌دود. رحمت او ذخیره‌ای کهنه و رو به کاهش نیست. هر بامداد، پیش از آنکه حتی بیدار شوی، تازه گسترده می‌شود، زیرا از وفاداری‌ای سرچشمه می‌گیرد که هرگز شکست نمی‌خورد. اکنون بشنو که چگونه آن رحمت روی برمی‌گرداند و به تو می‌نگرد. خدایی که در رحمت شادی می‌کند از تو می‌خواهد همان چیزی را دوست بداری که او دوست می‌دارد — که به برادرت رحمت کنی، همان‌گونه که او به تو رحمت می‌کند. او در حالی که تو گناهت را پنهان می‌کنی، تشنه‌ی هدایای تو نیست. او یک دل صادق و شکسته را بر هزار قربانی سوختنی ترجیح می‌دهد. پس مرد گناهکار چگونه وارد می‌شود؟ نه با بالا رفتن. نه با کار کردن برای آن. بلکه با اعتراف — با پذیرفتن گناه به جای پوشاندن آن — همچون آن مرد شکسته‌دلی که دور ایستاد، آن قدر شرمسار که چشمانش را بالا نیاورد، و تنها رحمت خواست. آن مرد به خانه رفت در حالی که با خدا در راستی بود، اما مرد دیندار دست خالی به خانه بازگشت. اکنون تخیلی هست که می‌توانی با جسارت نزد آن بیایی — نه برای آنکه محکوم شوی، بلکه برای آنکه یاری شوی. و رحمتی که در آنجا می‌یابی دستت را نمی‌فشارد و نمی‌رود. آن رحمت تو را دنبال می‌کند. در هر جاده، در هر سقوط، در تمام روزهای زندگی‌ات تو را دنبال می‌کند — تا خود خانه، و خانه، خانه‌ی اوست، و درش هرگز بسته نمی‌شود. این همان خدایی است که این مطالعه پیش روی تو می‌گذارد. آن را جستجو کن.

سه سؤالی که این مطالعه به آنها پاسخ می‌دهد:

۱. هنگامی که خدا نام خود را اعلام کرد، چه چیزی را نخست نام برد — و به چه چیزی دلبستگی دارد؟
۲. خداوند از انسان چه می‌خواهد — و انسانی که گناه کرده است چگونه رحمت می‌یابد؟
۳. رحمت اکنون انسان را کجا ملاقات می‌کند و تا کجا او را دنبال خواهد کرد؟

پایه‌ای که قبلاً نهاده شده — رحمت

← رحمت (جسید) = رحمتی که از رابطه عهد جاری می‌شود (پیدایش ۱۹:۲۹؛ مزمور ۱۳۶).
RACHAM = محبت عمیقی که از بزرگ‌تر به سوی کوچک‌تر جاری می‌شود (پیدایش ۳۲: ۱۲-۹).

رحمت خدا انسان را تا هر جا که او مایل به رفتن باشد می‌برد — و باقی می‌ماند تا او کاملاً از توجه محبت‌آمیز خدا متقاعد شود (پیدایش ۱۷: ۱۹-۲۲، لوط در صوغر).

انسان لایق کمترین همه رحمت‌ها نیست — رحمت یک بخشش است، و بخشش شکرگزاری به دنبال می‌آورد (پیدایش ۱۰: ۳۲).
هدف نهایی رحمت، نجات است — تکمیل محبت خدا (پیدایش ۳۲: ۱۱-۱۲).
خداوند را حمد گوئید — زیرا رحمت او تا ابدالآباد باقی است (مزمور ۱۳۶: ۱-۲۶).

این بخش دوم همان حقیقت را از مجموعه‌ای تازه از شاهدان تأیید می‌کند.

واژگان کلیدی یونانی

“رحمت” — **G1656 eleos** — شفقت، رحمت — مهربانی‌ای که بر مصیبت‌زدگان خم می‌شود و عمل می‌کند
رحمت خدا هرگز صرفاً یک احساس نیست؛ آن به حرکت درمی‌آید — وعده داده می‌شود، به‌جا آورده می‌شود، به دست می‌آید و بر تختی یافت می‌شود
“رحمت کن” — **G2433 hilaskomai** — کفاره‌دادن، رحیم‌بودن — خانواده‌ی واژگانِ کُرسیِ رحمت
نماد دعای باجگیر بر همین یک واژه بنا شده است: او درخواست کرد در جایگاه خون با او ملاقات شود — و در حالی که پارسا شمرده شده بود، به خانه رفت
“رحمت‌ها” — **G3628 oiktirmos** — شفقت، دلسوزی‌ها — رحمت که به صورت جمع افزوده شده است
خداوند پدر یک رحمت نیست، بلکه پدر رحمت‌ها است — تازه، صبح به صبح

کلیدواژه‌های عبری

“رحمت” — **H2617 chesed** — محبت پیمانی، رحمت استوار
جوهر همان بنیانی که پیش برده می‌شود — رحمتی که از رابطه‌ی عهد جاری می‌شود و نمی‌تواند از کار بازایستد
“رحیم” — **H7349 rachum** — پر از دلسوزی محبت‌آمیز؛ از همان ریشهٔ رَحِم (رحم)
هنگامی که خدا نام خود را اعلام می‌کند، این واژه‌ی عمیق و رحیمی نخست می‌آید — محبت عمیق بزرگ‌تر نسبت به کوچک‌تر
“می‌بخشد” — **H5375 nasa** — برداشتن، حمل کردن، بردن
رحمت گناه را نادیده نمی‌گیرد — آن را از گناهکار برمی‌دارد و با خود می‌برد (سخن بزرگ فراری، لاویان ۱۶: ۲۲)
“رحم کردن” — **H2603 chanan** — لطف نمودن، خم شدن یا فروتنانه فروتن گشتن در مهربانی نسبت به کسی که پایین‌تر از توست
فریاد داوود پس از گناه بزرگش — فیضی که تا اعماق برای انسانی گناهکار خم می‌شود

لنگر آغازین

میکا 7:18 کیست خدایی مثل تو که عصیان را می‌آمرزد و از تقصیر بقیه میراث خویش درمی‌گذرد. او خشم خود را تا به ابد نگاه نمی‌دارد زیرا رحمت را دوست می‌دارد. [**H2617 chesed**] [**H5375 nasa**]

کیست خدایی مانند تو؟ → او خشم خود را تا به ابد نگاه نمی‌دارد + او به رحمت رغبت دارد.

(افکار شخصی من — «می‌بخشد» در اینجا کلمه‌ی عبری ناسا (H5375, نَسا) است: به معنای برداشتن، حمل کردن، با خود بردن. رحمت چنان عمل نمی‌کند که گویی گناه وجود ندارد — بلکه گناه را از روی انسان برمی‌دارد و آن را با خود می‌برد. بز طلیعه با همین کلمه، تمام گناهانشان را با خود برد (لاویان ۱۶: ۲۲)).

I. نام اعلام‌شده — رحیم و فیض‌بخش

A. خروج 34:6 و خداوند پیش روی وی عبور کرده، ندا درداد که «یهوه، یهوه، خدای رحیم و رؤوف و دیرخشم و کثیر احسان و وفا، [**H5375 nasa**] [**H2617 chesed**] [**H2617 chesed**] [**H2587 channun**] [**H7349 rachum**] (7) نگاه دارنده رحمت برای هزاران، و آمرزنده خطا و عصیان و گناه، لکن گناه را هرگز بی‌سزا نخواهد گذاشت، بلکه خطایای پدران را بر پسران و پسران پسران ایشان تا پشت سوم و چهارم خواهد گرفت.»

خداوند عبور کرد و ندا در داد → رحیم و رؤوف، دیرغضب و کثیر احسان و وفا + نگاه‌دارنده رحمت برای هزاران، آمرزنده گناه و عصیان و خطا.

(افکار شخصی من — هنگامی که خدا نام خویش را اعلام می‌کند، «رحیم» — رَحوم (H7349, merciful)، واژه‌ای که ریشه‌اش «رحم» است — پیش از هر چیز دیگر، نخست می‌آید. رحمت، دروازه‌ی ورودی نام خداست.)

B. مزامیر 86:15 و توای خداوند خدای رحیم و کریم هستی. دیر غضب و پر از رحمت و راستی. [**H2617 chesed**]
[**H7349 rachum**]

تو خدایی هستی که پر از دلسوزی و فیض هستی → کثیر در رحمت و راستی.

C. مزامیر 86:5 زیرا توای خداوند، نیکو و غفار هستی و بسیار رحیم برای آنانی که تو رامی خوانند. [**H2617 chesed**]

نیکو و آمرزنده → و پُر رحمت برای همه کسانی که تو را می‌خوانند.

D. **نحمیا 9:17** و از شنیدن ابا نمودند و اعمال عجیبه‌ای را که در میان ایشان نمودی بیاد نیاوردند، بلکه گردن خویش را سخت ساختند و فتنه انگیزخته، سرداری تعیین نمودند تا (به زمین) بندگی خود مراجعت کنند. اما تو خدای غفار و کریم و رحیم و دیرغضب و کثیر احسان بوده، ایشان را ترک نکردی. [**H7349 rachum**] [**H2617 chesed**]

گردن خویش را سخت ساختند → اما تو خدای غفار + ایشان را ترک نکردی.

E. **دوم قرنتیان 1:3** متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که پدر رحمتها و خدای جمیع تسلیات است، [**G3628 oiktirmos**]
خدا متبارک باد که پدر رحمت‌ها و خدای همه تسلی‌ها است.

II. اندازه رحمت — تازه در هر بامداد، بلند همچون آسمان

A. **سوگنامه 3:22** از رفتن‌های خداوند است که تلف نشدیم زیرا که رحمت‌های او بی‌زوال است. [**H7356 racham**]
[**H2617 chesed**] (23) آنها هر صبح تازه می‌شود و امانت تو بسیار است.

تمام نشدیم، زیرا رحمت‌های او بی‌پایان است → هر صبح تازه است + عظیم است وفاداری تو.

(افکار شخصی من — «رحمت‌ها» همان واژه عبری راخام است، هم‌ریشه با رخم، واژه‌ای که به معنای رحم است: رحمتی به عمق محبت یک مادر، از آن که در بالاست به سوی آن که در پایین است — و هرگز تمام نمی‌شود، و هر بامداد تازه است.)

B. **مزامیر 103:8** خداوند رحمان و کریم است دیرغضب و بسیار رحیم. [**H2617 chesed**] [**H2617 chesed**]
[**H7349 rachum**] (9) تا به ابد محاکمه نخواهد نمود و خشم را همیشه نگاه نخواهد داشت. (10) باما موافق گناهان ما عمل ننموده، و به ما به حسب خطایای ما جزا نداده است. (11) زیرا آنقدر که آسمان از زمین بلندتر است، به همان قدر رحمت او بر ترسندگانش عظیم است. (12) به اندازه‌ای که مشرق از مغرب دور است، به همان اندازه گناهان ما را از ما دور کرده است.

با ما مطابق گناهان ما رفتار نکرده است → زیرا هرچند آسمان از زمین بلند است، به همان اندازه رحمت او عظیم است + و هرچند مشرق از مغرب دور است، به همان اندازه گناهان ما را از ما دور کرده است.

C. **میکا 7:19** او باز رجوع کرده، بر مارحمت خواهد نمود و عصیان ما را پایمال خواهد کرد و تو جمیع گناهان ایشان را به عمق‌های دریا خواهی انداخت. [**H7355 racham**]

او بازخواهد گشت، او رحمت خواهد نمود → بر همه گناهان ایشان → به عمق‌های دریا خواهد افکند.

D. **تثنیه 4:31** زیرا که بیهوه خدای تو خدای رحیم است، تو را ترک نخواهد کرد و تو را هلاک نخواهد نمود، و عهد پدران را که برای ایشان قسم خورده بود، فراموش نخواهد کرد. [**H7349 rachum**]
خداوند، خدای تو، خدایی رحیم است → او تو را رها نخواهد کرد و عهد را فراموش نخواهد نمود.

III. رحمت مورد نیاز — آنچه خدای رحیم از انسان می‌خواهد

A. **میکا 6:8** ای مرد از آنچه نیکو است تو را اخبار نموده است؛ و خداوند از تو چه چیز را می‌طلبد غیر از اینکه انصاف را بجا آوری و رحمت را دوست بداری و در حضور خدای خویش با فروتنی سلوک نمایی؟ [**H2617 chesed**]

خداوند از تو چه می‌طلبد → انصاف را به عمل آوری، رحمت را دوست بداری، و در تواضع با خدای خویش سلوک نمایی.

B. **هوشع 6:6** زیرا که رحمت را پسند کردم و نه قربانی را و معرفت خدا را بیشتر از قربانی‌های سوختنی. [**H2617 chesed**]
رحمت خواستم و نه قربانی → معرفت خدا را بیش از قربانی‌های سوختنی.

C. **امثال 3:3** زنهار که رحمت و راستی تو را ترک نکند. آنها را بر گردن خود ببند و بر لوح دل خود مرقوم دار. [**H2617 chesed**] (4) آنگاه نعمت و رضامندی نیکو، در نظر خدا و انسان خواهی یافت.

رحمت و راستی را بر گردن خود ببند و آنها را بر لوح دل خود مرقوم دار → تا آنگاه فیض خواهی یافت.

D. **زکریا 7:9** «بیهوه صبايوت امر فرموده، چنین می‌گوید: براستی داوری نمایید و با یکدیگر احسان و لطف معمول دارید. [**H7356 racham**] [**H2617 chesed**]

داوری راستین را اجرا کنید → هر کس به برادر خود رحمت و ترجم نشان دهد.

IV. رحمت یافته شده — اعتراف کن، فریاد بزن، با دلیری بیا

A. **امثال 28:13** هرکه گناه خود را بپوشاند بر خوردار نخواهد شد، اما هرکه آن را اعتراف کند و ترک نماید رحمت خواهد یافت. [**H7355 racham**]

آن که گناهان خود را پوشیده دارد، کامیاب نخواهد شد؛ و آن که آنها را اعتراف کند و ترک نماید → رحمت خواهد یافت.

B. **مزامیر 51:1** ای خدا به حسب رحمت خود بر من رحم فرما. به حسب کثرت رفت خویش گناهانم را محو ساز. [**H7356 racham**]
[**H2617 chesed**] [**H2603 chanan**]

بر من رحم فرما، ای خدا → به کثرت رحمت‌های تو گناهانم را محو کن.

C. لوقا 18:13 اما آن باجگیر دور ایستاده نخواست چشمان خود را به سوی آسمان بلند کند بلکه به سینه خود زده گفت، خدایا بر من گناهکار ترحم فرما. [G2433 hilaskomai] (14) به شمامی گویم که این شخص، عادل کرده شده به خانه خود رفت به خلاف آن دیگر، زیرا هرکه خود را برافرازد، پست گردد و هرکس خویشتن را فروتن سازد، سرافرازی یابد.»
خدایا، بر من گناهکار رحم فرما → این شخص، عادل شده به خانه‌ی خود رفت.

(افکار شخصی من — «رحیم باش» در اینجا واژه‌ی معمول رحمت نیست. این هیلاسکوما (G2433, be merciful) است — واژه‌ی کرسی رحمت، واژه‌ی کفاره. آن باجگیر از خدا خواست که با او همان‌گونه رفتار کند که خدا با اسرائیل بالای خون پاشیده شده رفتار کرد — و آن مرد عادل شمرده به خانه‌ی خویش بازگشت.)

D. عبرانیان 4:16 پس با دلیری نزدیک به تخت فیض بیابیم تا رحمت بیابیم و فیضی را حاصل کنیم که در وقت ضرورت (ما را) اعانت کند. [G1656 eleos]

با دلیری نزدیک به تخت فیض بیابیم → تا رحمت بیابیم و فیضی را که به وقت احتیاج مدد می‌کند، دریافت نماییم.

دهان دو — همان نام، بر زبان دو و سومی استوار شده

یوئیل 2:13 و دل خود را چاک کنید نه رخت خویش را و به یهوه خدای خود بازگشت نمایید زیرا که اورئوف و رحیم است و دیرخشم و کثیراحسان و ازبلا پشیمان می‌شود. [H2617 chesed] [H7349 rachum]

دل‌های خود را چاک کنید و نه رخت خویش را، و به سوی یهوه بازگشت نمایید → زیرا که او کریم و رحیم است و دیرغضب.

یونس 4:2 و نزد خداوند دعا نموده، گفت: «آه‌ای خداوند، آیا این سخن من نبود حینی که در ولایت خود بودم و از این سبب به فرار کردن به ترشیش مبادرت نمودم زیرا می‌دانستم که تو خدای کریم و رحیم و دیر غضب و کثیر احسان هستی و از بلا پشیمان می‌شوی؟ [H2617 chesed] [H7349 rachum]

می‌دانستم که تو خدایی کریم و رحیم هستی → از این جهت گریختم.

یک نام، دو دل: یوئیل → دل خود را چاک کنید و به سوی خداوند بازگردید؛ یونس → پیش از این به ترشیش گریختم.

مزامیر 145:8 خداوند کریم و رحیم است و دیر غضب و کثیر الاحسان. [H2617 chesed] [H7349 rachum]

خداوند مهربان + پر از رحمت + دیر خشم + و بزرگ در رحمت است.

(افکار شخصی من — به زبان دو شاهد، سخن استوار می‌گردد، و در اینجا زبان سومی آن را تأیید می‌کند. ربسمانی سه‌تایی به آسانی گسسته نمی‌شود. آن نبی که بازگشت، آن نبی که گریخت، و آن مزمور که سراییده شد، همه از همان نام واحد سخن می‌گویند. آن نام استوار می‌ماند، بی‌آن که دل انسانی که آن را می‌شنود، تغییری در آن ایجاد کند.)

سایه و تحقق

Shadow میکا 7:20 امانت را برای یعقوب و رافت را برای ابراهیم بجا خواهی آورد چنانکه در ایام سلف برای پدران ما قسم خوردی. [H2617 chesed]

رحمت را بر ابراهیم به جا خواهی آورد = که برای پدران ما از ایام قدیم قسم خورده شد.

Fulfillment لوقا 1:72 تا رحمت را بر پدران ما به جا آرد و عهد مقدس خود را تذکر فرماید. [G1656 eleos]

برای به جا آوردن رحمتی که به پدران ما وعده داده شده بود → برای به یاد آوردن عهد مقدس او.

(افکار شخصی من — رحمتی که از ایام قدیم قسم خورده شد، همان رحمتی است که در آمدن مسیح به جا آورده شد. این رحمت عهد است که تا به حرف آن نگاه داشته شده است.)

بستن

مزامیر 103:17 لیکن رحمت خداوند بر ترسندگانش ازال تا ابدالاباد است و عدالت او بر فرزندان فرزندان. [H2617 chesed]

رحمت خداوند از ازل تا ابد بر ترسندگان او است.

مزامیر 23:6 هرآینه نیکویی و رحمت تمام ایام عمرم در پی من خواهد بود. و در خانه خداوند ساکن خواهم بود تا ابدالاباد. [H2617 chesed]

هرآینه نیکویی و رحمت تمام ایام عمرم در پی من خواهد بود → و در خانه خداوند ساکن خواهم بود تا ابدالاباد.

(افکار شخصی من — این است تمام مطالعه در یک خط: هنگامی که خدا نام خود را بیان کرد، پیش از هر چیز دیگر گفت رحیم، و آنچه پس از آن می‌آید همان کلمه نخست است که در عمل ظاهر می‌شود. رحمت خویی نیست که بیاید و برود. آن هر بامداد تازه است، بلندتر از آنکه آسمان بر زمین است، و گاه را از انسان دور می‌کند به اندازه فاصله مشرق از مغرب. خدایی که چنین از آن سرشار است، تنها یک چیز از انسانی که ساخته طلب می‌کند — که آنچه او دوست دارد را دوست بدارد، و آن را به برادر خویش نشان دهد. هنگامی که انسانی گناهکار گناه خویش را نمی‌پوشاند بلکه به آن اعتراف می‌کند، و نه با بالا رفتن بلکه با گریستن می‌آید، رحمت او را ملاقات می‌کند — و او را بر در نمی‌گذارد. آن او را در تمامی روزهای زندگی‌اش دنبال می‌کند، تا او را به خانه خداوند باز آورد. رحمتی که از ازل تا ابد است، پیش از آنکه کار خود را در انسانی که آغاز کرده به پایان برساند، باز نمی‌ایستد.)

آزمون تمرینی

1. میکاه ۷:۱۸ — او خشم خود را تا به ابد نگاه نمی‌دارد زیرا رحمت را دوست می‌دارد. کلمه‌ی مورد نظر چیست؟

الف) قربانی

رحمت (ب)

ج) قربانی‌های سوختنی

۲. مراثی ۲۲-۳:۲۳ — رحمت‌های او بی‌زوال است؛ آنها هر:

الف) صبح

ب) نسل

ج) روز

۳. میکاه ۶:۸ — خداوند از تو چه چیز را می‌طلبد غیر از اینکه انصاف را بجا آوری و رحمت را دوست بداری و:

الف) قربانی‌های سوختنی تقدیم کند

ب) آنها را بر گردن خود ببندد

ج) با فروتنی با خدای خویش سلوک نمایی

۴. امثال ۲۸:۱۳ — اما هرکه آن را اعتراف کند و ترک نماید:

الف) کامیاب نشدن

ب) رحمت یابد

ج) یافتن لطف

5. عبرانیان ۴:۱۶ — با دلیری نزدیک به تخت فیض بیاییم تا:

الف) بیشتر از آن دیگری عادل شمرده شود

ب) در خانه خداوند ساکن شدن

ب) رحمت بیاییم و فیضی را حاصل کنیم که در وقت ضرورت (ما را) اعانت کند

6. مزمور ۱۰۳:۱۱ — زیرا آنقدر که آسمان از زمین بلندتر است، به همان قدر رحمت او بر... عظیم است:

آنانی که از او می‌ترسند

ب) باقیمانده میراث او

ج) همه کسانی که تو را خوانند

۷. لوقا ۱۸: ۱۳-۱۴ — خدایا بر من گناهکار ترحم فرما: به شما می‌گویم، این شخص به خانه خود رفت:

الف) متعال

ب) فروتن ساخته شده

ب) عادل کرده شده

پاسخنامه: ۱-ب، ۲-الف، ۳-ج، ۴-ب، ۵-ج، ۶-الف، ۷-ج

چگونگی انشعاب این مطالعه

چگونه سایه به نور می‌انجامد: نامی که بر کوه گفته شد — رحیم و کریم (خروج ۳۴:۶) — سایه بود. همان رحمتی که به هنگام آمدن مسیح به‌جا آورده شد (لوقا ۱:۷۲) نور است. نامی که خدا زمانی در ابری اعلام کرد، سرانجام در چهره‌ای نمایان ساخت.

این‌گونه است که عهد جدید آن را روشن می‌سازد: در زیر شریعت، رحمت او برای هزاران نفر نگاه داشته شده و به ابراهیم سوگند خورده شده بود. در مسیح، آن رحمت قسم‌خورده به انجام می‌رسد، و تخت فیض گشوده می‌شود تا هر انسانی بتواند با دلیری نزدیک آید (عبرانیان ۴:۱۶). رحمت عهد به دری گشوده تبدیل شد.

← نحوه‌ی اهمیت واژه‌ها: «رحیم» در آن نام، راخوم (H7349, MERCIFUL) است، واژه‌ی رجم، و نخست می‌آید. «آمرزنده» ناسا (H5375, TO BEAR) است، یعنی برداشتن و با خود بردن. «رحم کن» بر لبان باجگیر، هیلاسکوما (G2433, BE MERCIFUL) است، واژه‌ی تخت رحمت. خود واژه‌ها راه ورود را اعلام می‌کنند.

این چگونه به یهود و غیریهود مربوط می‌شود: رحمتی که به پدران اسرائیل قسم خورده شد و رحمتی که یک باجگیر خوارشمرده برای آن فریاد برآورد، یک رحمت واحدند (لوقا ۱:۷۲؛ ۱۸:۱۳). رحمت هرگز به واسطه‌ی نسب یا شایستگی محدود نشده است — هر که اعتراف کند و ترک نماید، آن را می‌یابد (امثال ۲۸:۱۳).

این چگونه بر شما صدق می‌کند: به شیوه باجگیر بیایید — نه با بالا رفتن، نه با نمایش دادن، بلکه با اعتراف کردن. گناهی را که پنهان می‌کنید آشکار سازید، و رحمت آنچه را آشکار کرده‌اید خواهد پوشاند. و چون آن را یافتید، تا خانه با شما همراه خواهد بود.

این برای ابدیت چه معنایی دارد: نیکویی و رحمت در تمامی روزهای این زندگی همراه می‌شوند، و راه به خانه خداوند تا ابدالآباد ختم می‌گردد (مزمور ۲۳:۶). این رحمت از ازل تا ابد است (مزمور ۱۰۳:۱۷) — پیش از آنکه تو را به مقصد رسانده باشد، نه ناکام می‌ماند و نه به پایان می‌رسد. مسیر فرعی: تخت فیض که رحمت در آن یافت می‌شود (عبرانیان ۴:۱۶) به کرسی رحمت در درون پرده راه می‌گشاید — که در مطالعه‌ی «به عمل درآوردن آن» (LIVING IT OUT) با تفصیل بیشتر دنبال شده است (خروج ۲۲-۲۵:۱۷؛ عبرانیان ۹:۵). مکاشفه‌ای محتمل: عبارت «خدایا، بر من رحم کن» که باجگیر به کار برد، واژه‌ی معمول رحمت نیست؛ بلکه واژه‌ی تخت رحمت، واژه‌ی کفاره است. او از خدا خواست که او را در مکان خون ملاقات کند، و او عادل شمرده‌شده به خانه‌ی خود رفت. رحمت همواره مکانی برای ملاقات داشته است. (افکار شخصی من)

برای نجات یافتن چه باید بکنی؟

به مطالعه کتاب مقدس ما نگاه کنید — «برای نجات یافتن چه باید بکنم»

SOURCES & CREDITS

.Scripture: Old Persion Version Bible (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated

.Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEPbible TVTMS (CC BY 4.0)

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEPbible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0);

.Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain)

.Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1)

.SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) ©